

- скорочення терміну оборотності оборотних коштів до 12%;
- зменшення складських запасів на 10-20%;
- загальне зниження витрат до 15% від річного обороту;
- скорочення термінів виконання замовлень на 20-50%.

Ці дані дозволяють зробити обґрунтований висновок про ефективність використання інформаційних технологій і систем на підприємстві. В сучасних умовах автоматизація управління підприємством є запорукою успішного ведення бізнесу.

Література:

1. Клопотовський, А. І. Про актуальні тенденції на ринку автоматизації підприємств роздрібною торгівлі, сучасних технологічних рішень в цьому секторі [Електронний ресурс] / А. І. Клопотовський // Expertek IBS. – Режим доступу: <http://www.expertek.ru/content/expertek/543/5431-article.asp>.
2. Крайчук, С. О. Стан запровадження інформаційних технологій в управлінні сучасними підприємствами [Електронний ресурс] / С. О. Крайчук // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2016. – № 4 – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4892>.

СУЧАСНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВО-МІСЬКОЇ АГЛОМЕРАЦІЇ

Горгоц А. О., студентка 2 курсу факультету економічних наук
Смирнова С. М., канд. геол. наук, доц. (бвз) каф. управління земельними ресурсами
Смирнов В. М., канд. геол. наук, доц. (бвз) каф. екології

Чорноморського національного університету імені Петра Могили

Сучасні наукові уявлення щодо розвитку урбанізованих територій концентрують увагу на промислово-міських агломераціях (ПМА), які являють собою геосистемні формування та виникають навколо концентричного ядра з високим рівнем наукового, ресурсного та промислового потенціалу. Необхідність врегулювання економічних, екологічних та соціальних концептуальних управлінських рішень у межах цих територіальних утворень обумовлена орієнтуванням на реалізацію економічного потенціалу та поліпшення соціальних аспектів життя населення. Особливої актуальності набуває окреслене питання з огляду на суттєвий перерозподіл населення за останні 30-40 років та переважну його концентрацію у межах міських територій.

Для України, як і для інших країн світу, характерним є динамічний розвиток міських територій з подальшим суцільним (периметральним) розширенням та поглинанням поселень околиці. Близька 36% населення нашої країни проживає у межах 19-ти ПМА [1]. Отже, виникає необхідність визнати

правову належність ПМА до окремих територіальних утворень та окреслити коло еколого-економічних питань, які формуються протягом їх розвитку.

Симбіотичний комплекс еколого-економічних та соціальних тенденцій розвитку ПМА потребує стратегічних управлінських рішень щодо забезпечення функціонування різних господарсько-економічних галузей у межах інноваційно-інвестиційного простору [2,3,4], а саме:

- формування нових підходів до управління розвитком ПМА з урахуванням узгодженої взаємодії між усіма складовими геосистемного формування такого типу;

- переважна спрямованість тенденцій розвитку ПМА на поточні потреби населення та потреби майбутніх поколінь з орієнтуванням на концепцію усталеного розвитку;

- високий ступень територіальної концентрації наукового потенціалу та виробничих, фінансових ресурсів;

- проектна узгодженість механізму розвитку об'єктів інфраструктури та транспортних магістралей на околицях ПМА;

- трансформація та закріплення засад місцевого самоврядування з подальшим розвитком автономних повноважень на основі децентралізації влади.

На нашу думку доцільним є реалізація моделі оптимального управління розвитком ПМА, яка дозволить вирішити нагальні питання комплексного розвитку за наступними блоками [4,5,6]:

- *економічна складова*: адаптація досвіду використання технології бюджетування для управління; аналіз структури та складу ресурсного потенціалу ПМА, розробка моделі раціонального управління ресурсами ПМА; оптимізація розподілу земельних ресурсів за цільовим призначенням та збалансованість землеємності основних галузей економіки з подальшою трансформацією структури земельних угідь на наукових засадах; удосконалення системи моніторингу та контролю за економічними показниками окремих витратних галузей виробництва; забезпечення розвитку ринку трудових ресурсів; формування сприятливих умов інноваційного розвитку територіальних громад, креативності трудових колективів, особистості; пріоритет національної економічної безпеки над власними інтересами; формування автоматизованої системи баз даних економічних показників (математичних та інформаційних категорій) щодо вирішення функціональних завдань за окремими галузями економіки; можливість реалізації міжгалузевих, інфраструктурних програм, проектів; розвиток «здорової» конкурентно-спроможної платформи з метою нарощування економічного потенціалу;

- *екологічна складова*: стандартизація та нормування якісних показників стану земельних, водних та біотичних ресурсів; збалансованість техногенного навантаження на земельні ресурси та оптимізація компенсаторних процесів з метою збереження балансової рівноваги; правова охорони урболандшафтів на засадах збереження біотичної та абіотичної складової; моніторинг екологічної

стабільності території та інтенсифікація дослідження процесів деградації, інтегральна оцінка природного середовища;

- *соціальна складова*: створення сприятливих культурно-побутових умов існування; пошук альтернативних систем обслуговування населення; спрямування на впорядкування природного та антропогенного компонентів в ландшафтній структурі з метою естетичної гармонізації міської забудови; вирішення проблем про інформаційне забезпечення населення та широке обговорення програм розвитку територіального утворення; формування комфортного соціально-психологічно адаптованого клімату; демократизація та гуманізація у пріоритеті свобод особистості; впровадження програм формування цілісного середовища існування на засадах доступу до трудових, освітніх, медичних та культурних центрів.

Окреслені тенденції розвитку ПМА, як геосистемного формування, є суттєво важливими та вимагають подальшого вдосконалення механізму управління на засадах усталеного еколого-економічного та соціального розвитку.

Література:

1. Біда О.Ю. Проблемні аспекти формування міських агломерацій / О.Ю. Біда. // Науковий вісник ХДУ.–Серія: Економічні науки.– 2015. - Вип 14 (ч.1). - С. 115-117. - Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_14/economic_14_1.pdf
2. Зінченко Т. Є. Концептуальні основи формування міських агломерацій / Т. Є. Зінченко. // Ефективна економіка. - 2012. - № 6. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2012_6_22.
3. Биченко Л. А. Актуальні питання розвитку міських агломерацій / Л. А. Биченко // Актуальні проблеми державного управління. - 2011. - № 2. - С. 207-213. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdy_2011_2_30
4. Богачов С. Управління розвитком міських агломерацій в Україні: економіко-правові проблеми / С. Богачов // Схід. - 2015. - № 5. - С. 14-17. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Skhid_2015_5_4.
5. Мельникова М. Управління ресурсами міських агломерацій: принципи, методи та інструменти / М. Мельникова // Схід. - 2015. - № 5. - С. 63-67. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Skhid_2015_5_13
6. Бабаєв В.М. Управління великим містом: теоретичні і прикладні аспекти : [монографія] / В.М. Бабаєв. – Х. : ХНАМГ, 2010. – 307 с.

ТЕРИТОРІАЛЬНА АКТУАЛЬНІСТЬ РОЗВИТКУ ІНЖИНІРИНГУ

Гудзенко А. П., магістр 2 курсу економічного факультету

Обоянська Є. О., студентка 3 курсу економічного факультету

Носач Л. Л., канд. екон. наук., доц. каф. міжнародної економіки

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Для розвитку сучасної економіки та територій необхідним є комплексний підхід до здійснення виробничо-господарської діяльності. Суб'єкту господарювання вже недостатньо просто придбати технологічну